

Ks. Radosław Kisiel, *Antropologiczne implikacje encyklik Jana Pawła II*, Wrocław 1998, ss. 312

Jan Paweł II w czasie swego dwudziestoletniego pontyfikatu ogłosił nadzwyczaj dużo różnych dokumentów o charakterze doktrynalnym, moralnym, duszpasterskim. Wśród nich jest 13 encyklik. Te ostatnie są dokumentami teologicznymi. Niektóre z nich mają jednak wyraźne odniesienia do różnych koncepcji filozoficznych i społecznych. Jest to zrozumiałe, jako że obecny Papież w swojej wcześniejszej działalności zajmował się filozofią, a zwłaszcza antropologią i etyką. Ogłoszone dokumenty papieskie, zwłaszcza encykliki, stają się przedmiotem analiz w rozprawach naukowych, w różnych publikacjach książkowych i artykułach.

Niedawno otrzymaliśmy na polskim rynku księgarskim kolejną pozycję książkową, poświęconą myśli Jana Pawła II. Autorem jej jest ks. Radosław Kisiel, kapłan diecezji legnickiej, absolwent Papieskiego Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu.

W sygnalizowanej pracy autor postawił sobie za cel odsłonięcie obrazu człowieka, jaki jest implikowany przez papieskie encykliki. Podjęte zadanie tylko pozornie wydawało się nietrudne do wykonania. Jego łatwość wynikała z łatwo dostępnej i to polskiej literatury

przedmiotu badań. Przed autorem rysowało się kilka sposobów realizacji postawionego zadania. Wydaje się, że autor wybrał drogę najprostszą i zarazem najbardziej klarowną. W poszczególnych rozdziałach uwydatnił najpierw główne idee antropologii kard. Karola Wojtyły i po części Jana Pawła II, by w drugim etapie wskazać na obecność tychże idei w sposób wyraźny czy też przynajmniej w sposób ukryty w niektórych encyklikach.

Korpus pracy podzielił autor na pięć rozdziałów. Pierwszy rozdział ma charakter wprowadzający. Po uwagach ogólnych na temat encykliki jako formy nauczania papieskiego, autor dokonuje prezentacji dwunastu encyklik. Próbuje je usystematyzować, pogrupować oraz ukazać ich cechy formalne dotyczące stosowanych w nich metod i sposobów argumentowania.

Rozdział drugi poświęca doświadczeniu, jako jednemu ze źródeł odkrywania prawdy o człowieku. Następne dwa rozdziały zawierają analizy dwóch czynników, przymiotów człowieka, stanowiących o wyższości bytu ludzkiego, bytu osobowego wśród całego ziemskiego stworzenia. Te przymioty osoby ludzkiej to wolność i związana z nią moralność.

W ostatnim rozdziale autor ukazuje papieską wizję człowieka w jej wymiarze społecznym. Odwołania naukę kard. Karola Wojtyły i Jana Pawła II o osobie ludzkiej współbytującej z innymi osobami.

Rozprawa ks. Radosława Kisielea jest pozycją bardzo wartościową. Zawiera sporo analiz tekstów źródłowych. Autor wykazuje tu dużo samodzielności, osobistej inicjatywy i pomysłowości. Wykorzystuje także komentarze napisane dotąd do papieskich encyklik, głównie polskie, chociaż sięga także do zagranicznych.

Najważniejsze osiągnięcie rozprawy można upatrywać w trafnym, uprawomocnionym ukazaniu antropologicznego zaplecza papieskich encyklik, głównie encyklik moralnych i dogmatycznych. Ma to niemałe znaczenie dla dzisiejszych badań teologicznych, w których postulat kompatybilności i komplementarności obrazu człowieka, wywodzącego się z różnych dyscyplin, jest dziś tak bardzo ważny.

Lektura rozprawy każe nam wyrobić sobie sąd, iż jej autor jest bardzo dobrze zorientowany zarówno w filozofii jak i w teologii Jana Pawła II. Książkę można zalecić wszystkim tym, którzy szukają pogłębienia myśli obecnego Papieża.

ks. Ignacy Dec